

нитѣ си мобили бѣше достоенъ да завземе едно отъ първитѣ мѣста въ Султановия „беглербейски“ палатъ, и азъ първо търгнахъ изъ него, да се начудя на прекраснитѣ статуи отъ Каррарски мраморъ, на огромнитѣ съ злато обшити завѣси и килими, на разнитѣ украшения отъ египетски алабастръ и на дивния водоскокъ. изъ който наредъ салона бликаше кристална вода въ най-заплетени тънки рѣзки. Слѣдъ това се върнахъ да разгледамъ дружината.

Субхи-бей ми представи помежду другитѣ Ерменца Абрахамъ-бей, Капу-Кехаята на египетскій Хедивъ, Исмаилъ-паша, при Вис. Порта. И той също-тъй бѣше се заплелъ въ тая голѣма интрига, отъ добръ разбранный интересъ на Господаря си, който като желяеше да утвърди въ областта си престолонаслѣдството по права линия, работѣше да упропасти Мурада-ефенди, че да осигури престолътъ на Султановия синъ Изеддина.

На прекрасни, емайлирани маси сложиха арапи най-различни сладкиши и вошки, и различни питиета; найсетѣ само единъ отъ тѣхъ останж, да послужва, и той бѣше сжщия онзи Арапцъ, който ме бѣше завелъ въ конака на Мидхадъ-паша.

— Ефендилеръ! продума отведнажъ по-ячко домакинътъ Мустафа-паша, — преди всичко имамъ да ви представя двама нови наши приятели: г. Борковски, който ви е познатъ както по-име тъй и по работата, която ржководи, — и г. Розетти, който вчера донесе четвъртата часть отъ машината.

Другитѣ господа ни поздравиха грациозно.

— Сега иде на редъ, — продължи домакинътъ — извѣстието на Субхи-бей за: какъ стоятъ работитѣ въ палата на Мурадъ-ефенди, и за начина, какъ ще внесе тамъ машината.

Тогава Субхи-бей стана и каза тъй: